

vriendelijk in 't oosten, dat het opkomend slecht humeur spoedig is weggevaaid door het ochtendkoeltje. Bovendien heeft de officier van de wacht een heerlijk kop heete koffie voor zijn collega aan dek klaar staan en na het goeden morgen, en de informatie dat de barkas nog water moet laden, dus dat er nog tijd genoeg is; klinkt de vraag, waarvoor de barkas wordt klaargemaakt, in 't geheel niet meer norsch. „O! een zeiltje om de N.O. ver in zee, een lange tocht, maar wie weet, of er geen buit te halen is.”

De overste, die intusschen ook aan dek is gekomen, geeft zijn instructies, en na de waarschuwing dat de watertanks vol zijn is de barkas al spoedig volle kracht stoomende op weg naar het zeiltje. De zon, die zich baan heeft gebroken door de mistwolkjes aan de kim, vertoont zich weldra in haar volle tropische

pracht en werpt haareerste stralen over het spiegelgladde water heen tegen de golfjes en druppels en spatten, die voor den steven van het

vaartuigje opspringen en langs zijn boorden heenhuppelen om dan in lange zacht geweldde plooiën den weg aan te wijzen, dien het nam.

Na een goed uur, „volle kracht,” te hebben doorgestoomd en in dien tijd ruimschoots te hebben geprofitteerd van de koesterende warmte op handen en aangezicht, zijn we het zeil, dat als een „jonk” van chineesch model verkend is, reeds dicht genoeg genaderd om door een los schot haar attentie te kunnen trekken. Boem! en dan goed kijken of ze het bemerkt heeft; maar de jonk doet niets, evenmin na het tweede losse schot.

«Mijnheer, uw barkas wordt klaargemaakt, of u aan dek wilt komen.»